U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **N. K.,** proti žalovanému**: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2004, sp. zn. 46 Az 813/2003,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou ke Krajskému soudu v Praze osobně dne 14. 3. 2005, žalobkyně (dále „stěžovatelka“) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu, kterým soud zamítl žalobu proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 30. 6. 2003, č. j. OAM-2362/AŘ-2001. Tímto rozhodnutím byl zamítnut rozklad stěžovatelky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 13. 10. 2001, č. j. OAM-9758/VL-19-06-2001, kterým stěžovatelce nebyl udělen azyl z důvodů nesplnění podmínek uvedených v ustanoveních § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a rozhodl, že se na stěžovatelku nevztahuje ani překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z předmětného soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Praze byl stěžovatelce osobně doručen v pondělí 13. 9. 2004 (viz protokol o doručení č. l. 24). Protože lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek a jelikož lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), skončila předmětná lhůta v pondělí 27. 9. 2004. Stěžovatelka však podala kasační stížnost až dne 14. 3. 2005, tzn. opožděně.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu